

Hallituksen esitys Eduskunnalle Alankomaiden kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Alankomaiden kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi joulukuussa 1995 tehdyn sopimuksen.

Sopimus rakentuu eräin poikkeuksin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimalle mallisopimukselle. Sopimus sisältää määräyksiä, joilla sopimusvaltiolle myönnetään oikeus verottaa eri tuloja ja erilajista varallisuutta, kun taas toisen sopimusvaltion on vastaavasti luovuttava käyttämästä omaan verolainsäädäntöön perustuvaa verottamisoikeuttaan tai muulla tavoin myönnettävä huojennusta verosta, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vält-

tään. Lisäksi sopimuksessa on muun muassa verojen perinnässä annettavaa virka-apua, rannikon ulkopuolella tapahtuvaa toimintaa, syrjintäkieltoa ja verotustietojen vaihtoa koskevia määräyksiä. Sopimukseen liittyy pöytäkirja, joka on sopimuksen olennainen osa.

Sopimus tulee voimaan viidentenätoista päivänä siitä päivästä, jona sopimusvaltioiden hallitukset ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Suomen ja Alankomaiden välillä tehtiin 13 päivänä maaliskuuta 1970 sopimus tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen ja veron kiertämisen estämiseksi (SopS 18/1971). Sopimusta sovellettiin Suomessa ensimmäisen kerran vuodelta 1972 toimitetuissa verotuksessa.

Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD), jonka jäseniä sekä Suomi että Alankomaat ovat, suositti vuonna 1977 jäsenmailleen muun muassa, että ne pyrkisivät tarkistamaan keskenään tekemänsä sopimukset tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi (verosopimus) noudattaen sitä mallisopimusta, joka liittyy edellä tarkoitettuun suositukseen. Tämän suosituksen seurauksena kaksinker-

taisen verotuksen välttämisen alalla tapahtuneen kehityksen johdosta on Alankomaiden kanssa voimassa olevaa verosopimusta pidettävä vanhentuneena ja siten tarkistusta kaipaavana. Lisäksi on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen sekä Suomen että Alankomaiden verolainsäädäntöön tehty olennaisia muutoksia. Näistä syistä uuden sopimuksen tekeminen Alankomaiden kanssa on ollut tarkoituksenmukaista.

2. Asian valmistelu

Sopimusta koskevat neuvottelut aloitettiin Haagissa kesäkuussa 1989. Neuvotteluja jatkettiin Helsingissä kesäkuussa 1990, Haagissa marraskuussa 1990 ja Helsingissä helmikuussa 1995, jolloin neuvottelujen päätteeksi parafoitiin englannin kielellä laadittu sopi-

musluonnos.

Sopimus allekirjoitettiin Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 1995. Sopimusta on sen jälkeen vielä tarkistettu allekirjoittajien välillä kirjeenvaihdolla.

Sopimus noudattaa pääasiallisesti Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimaa mallia kahdenkeskiseksi verosopimukseksi. Poikkeamat tästä mallista koskevat muun muassa merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saatavan tulon, osingon, koron, rojalitin, myyntivoiton, varallisuuden ja rannikon ulkopuolella harjoitettavasta toiminnasta saadun tulon verottamista, diskriminointia, keskinäistä sopimusmenettelyä sekä virka-apua verojen perinnässä.

Päämenetelmänä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi Suomi soveltaa veronhyvi-

tysmenetelmää ja Alankomaat vapautusmenetelmää.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksen tarkoituksesta johtuu, että sopimusvaltio ja muut sopimuksessa tarkoitettujen verojen saajat eivät käytä verottamisoikeuttaan sopimuksessa määrätyissä tapauksissa tai että ne sopimuksessa edellytetyllä tavalla muutoin myöntävät huojausta verosta. Sopimusmääräysten soveltaminen merkitsee Suomen osalta tällöin, että valtio ja kunnat sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat luopuvat vähäisestä osasta verotulojaan, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältettäisiin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Tässä artiklassa määritetään ne henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan. Artikla on OECD:n mallisopimuksen mukainen. Sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa. Sanonta "sopimusvaltiossa asuva henkilö" määritellään 4 artiklassa. Eräissä tapauksessa sopimusta voidaan välillisesti soveltaa myös kolmannessa valtiossa asuvaan henkilöön. Tietojen vaihtamista koskevan 27 artiklan mukaan vaihdettavat tiedot voivat nimittäin koskea henkilöitä, jotka eivät asu kummassakaan sopimusvaltiossa.

2 artikla. Verot, joihin sopimusta sovelletaan, määritellään ja mainitaan tässä artiklassa. Pöytäkirjan I kappaleen mukaan sopimusta ei sovelleta sosiaaliturvamaksuihin.

3—5 artikla. Näissä artikloissa määritellään eräät sopimuksessa esiintyvät sanonnat. Eräin poikkeamin artiklat ovat OECD:n mallisopimuksen mukaisia. Sopimuksen 3 artiklassa on yleisiä määritelmiä. Sanonta "sopimusvaltiossa asuva henkilö" määritellään 4 artiklassa. Artiklan 4 kappale sisältää myös valtiota, sen valtiollista osaa, julkisyhteisöä, paikallisviranomaista ja eläkerahastoa koskevan määräyksen. Pöytäkirjan II kappaleessa on jakamattoman kuolinpesän osakkaiden asemaa koskevia tarkentavia määräyksiä. Sanonta "kiinteä toimipaikka", joka on tärkeä erityisesti liiketulon verotusta koskevan 7 artiklan soveltamisen kannalta, määritellään 5 artiklassa. Kiinteätä toimipaikkaa kos-

kevia määräyksiä on myös 24 artiklassa, joka koskee rannikon ulkopuolella tapahtuvaa toimintaa. Pöytäkirjan III kappaleessa on 5 artiklaa koskevia tarkentavia määräyksiä, siltä osin kuin kysymyksessä on merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden luonnonvarojen tutkiminen ja hyväksikäyttö.

Määritelmiä on myös sopimuksen muissa artikloissa. Niinpä määritellään esimerkiksi sanonnat "osinko", "korko" ja "rojalti" niissä artikloissa, joissa käsitellään näiden tulojen verotusta (10, 11 ja 12 artikla).

6 artikla. Kiinteästä omaisuudesta saadusta tulosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa omaisuus on. Tällaiseen tuloon rinnastetaan artiklan ja pöytäkirjan IV kappaleen mukaan muun muassa tulo, joka saadaan asunto-osakeyhtiölain (809/1991) mukaisen tai muun samanlaisen suomalaisen kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun yhteisöosuuden perusteella hallitun huoneiston vuokralleannosta. Niin ollen voidaan esimerkiksi tulosta, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa niin sanotun osakehuoneiston vuokralleannosta, verottaa Suomessa. Pöytäkirjan III kappale sisältää 6 artiklaa koskevia tarkentavia määräyksiä, siltä osin kuin kysymyksessä on merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden luonnonvarojen tutkiminen ja hyväksikäyttö.

7 artikla. Tämän artiklan mukaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta liiketulosta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa vain, jos yritys harjoittaa toimintaansa viimeksi mainitussa valtiossa olevasta kiin-

teistä toimipaikasta. Tällaisesta tulosta saadaan verottaa asianomaisen sopimusvaltion sisäisen lainsäädännön mukaan. Kiinteän toimipaikan käsite määritellään sopimuksen 5 artiklassa. Milloin liiketuloon sisältyy tuloja, joita käsitellään erikseen sopimuksen muissa artikloissa, näihin tuloihin sovelletaan tässä tarkoitettuja erityismääräyksiä (5 kappale). Pöytäkirjan V kappaleessa on kiinteän toimipaikan tulon laskentaa koskevia määräyksiä.

8 artikla. Tämä artikla sisältää merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadun tulon osalta poikkeuksia 7 artiklan määräyksiin. Kansainvälisestä merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadusta tulosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen liikkeenjohto on, silloinkin kun tulo on luettava kuuluvaksi kiinteään toimipaikkaan, joka yrityksellä on toisessa sopimusvaltiossa. Jos tämä valtio ei lainsäädäntönsä mukaan kuitenkaan voi verottaa kaikesta tulosta, tulosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen kotipaikka on.

9 artikla. Etuyhteydessä keskenään olevien yritysten saamaa tuloa saadaan tämän artiklan mukaan oikaista, jos perusteetonta voitonsiirtoa voidaan näyttää. Suomessa tällä määräyksellä on merkitystä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 31 §:n soveltamisen kannalta.

10 artikla. Osingosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon saaja asuu (1 kappale). Jos kuitenkin alankomaalaisen yhtiön maksaman osingon saajana on suomalainen yhtiö, osinko on Suomessa vapautettu verosta, jos saaja hallitsee välittömästi vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä (23 artiklan 1 kappaleen b kohta). Osingosta voidaan artiklan 2 kappaleen mukaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksavan yhtiön kotipaikka on (lähdevaltio). Tällöin vero lähdevaltiossa on rajoitettu 15 prosenttiin (OECD:n mallisopimuksen mukaisesti) osingon kokonaismäärästä, jollei 4 kappaleen määräyksiä ole sovellettava. Jos osingon saajana kuitenkin on yhtiö, jonka pääoma on kokonaan tai osittain jaettu osuuksiin ja joka hallitsee vähintään 5 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta, tai jos saajana on eläkerahasto, veroa ei artiklan 3 kappaleen mukaan kanneta lähdevaltiossa. Artiklan 2 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan tällä hetkellä vain Alankomaista Suomeen maksettaviin osinkoihin. Artiklan 4

kappaleen mukaan niin kauan kuin Suomessa asuvalla henkilöllä Suomen lainsäädännön mukaan on oikeus yhtiöveron hyvitykseen Suomessa asuvan yhtiön maksaman osingon osalta, Suomessa asuvan yhtiön Alankomaissa asuvalle henkilölle maksamasta osingosta verotetaan vain Alankomaissa. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa veronhyvityksellä 23 artiklan 1 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

Pöytäkirjan VI kappale sisältää 10 artiklaa koskevan määräyksen, jonka mukaan yhtiöveron hyvityksestä annetun lain (1232/1988) mukaista täydennysveroa ei kanneta, jos Suomessa asuva yhtiö verovuonna jakaa ulkomaista osinkoa edelleen Alankomaissa asuvalle yhtiölle, joka ei ole suoraan tai epäsuoraan Suomessa asuvien henkilöiden kontrolloima ja joka on saman verovuoden lopussa omistanut vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta.

Pöytäkirjan VII kappaleessa on määräys osingosta liikaa perityn lähdeveron palauttamiseksi tehtävästä hakemuksesta.

11 artikla. OECD:n mallisopimuksesta poiketen korosta verotetaan artiklan 1 kappaleen mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa koron saaja asuu, jollei 3 kappaleen määräyksiä ole sovellettava. Tämä sääntely vastaa sitä käytäntöä, jota Suomi pyrkii noudattamaan neuvotellessaan verosopimuksista. Sääntely voidaan nähdä myös sitä taustaa vastaan, että luonnollisen henkilön, joka ei asu Suomessa, ja ulkomaisen yhteisön on tuloverolain (1535/92) 9 §:n 2 momentin mukaan vain eräissä harvinaisissa ja vähämerkityksellisissä tapauksissa suoritettava Suomesta saadusta korosta veroa täällä.

Pöytäkirjan VII kappaleessa on määräys korosta liikaa perityn lähdeveron palauttamiseksi tehtävästä hakemuksesta.

12 artikla. Rojaltista verotetaan OECD:n mallisopimuksen mukaisesti vain siinä sopimusvaltiossa, jossa rojaltin saaja asuu (1 kappale).

Pöytäkirjan VII kappaleessa on määräys rojaltista liikaa perityn lähdeveron palauttamiseksi tehtävästä hakemuksesta.

13 artikla. Myyntivoiton verottaminen säännellään tässä artiklassa.

Kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadusta myyntivoitosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa omaisuus on. Tällaiseen myyntivoittoon rinnastetaan artiklan ja pöytäkirjan IV kappaleen mukaan muun

muassa myyntivoitto, joka saadaan asunto-osakeyhtiölain mukaisen tai muun samanlaisen suomalaisen kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun yhteisöosuuden luovuttamisesta. Näin ollen voidaan esimerkiksi myyntivoitosta, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa niin sanotun osakehuoneiston luovutuksesta, verottaa Suomessa. Muiden osakkeiden luovutuksesta saatua myyntivoitosta on sillä sopimusvaltiolla, jossa kysymyksessä oleva yhtiö sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan asuu, oikeus verottaa tämän yhtiön osakkaiden luovutuksesta saatua luovutuksesta, vaikka osakkeet luovuttanut henkilö asuu toisessa sopimusvaltiossa, jos hän viiden viimeisen vuoden aikana ennen luovutusta on asunut ensimmäinisessä sopimusvaltiossa.

Kansainvälisessä merenkulussa ja ilmakuljetuksessa käytettyjen alusten tai ilma-alusten tai sellaisten alusten ja ilma-alusten käyttöön liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta saatua myyntivoitosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen liikkeenjohto on. Jos tämä valtio ei lainsäädäntönsä mukaan kuitenkaan voi verottaa kaikesta myyntivoitosta, siitä verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen kotipaikka on (3 kappale).

Määräykset ovat muilta osin (2 ja 4 kappale) OECD:n mallisopimuksen mukaiset. Pöytäkirjan III kappale sisältää 13 artiklaa koskevia tarkentavia määräyksiä, siltä osin kuin kysymyksessä on merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden luonnonvarojen tutkiminen ja hyväksikäyttö.

14 artikla. Itsenäisestä ammatinharjoittamisesta saatua tuloa verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu, jollei hänellä ole toimintansa harjoittamista varten toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, esimerkiksi vastaanotto- tai toimistohuoneistoa. Viimeksi mainitussa tapauksessa voidaan kiinteään paikkaan kuuluvasta tulosta verottaa siinä valtiossa, jossa tämä kiinteä paikka on.

15—17 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät yksityistä palvelusta (15 artikla), johtokunnan jäsenen palkkiota (16 artikla) sekä taiteilijoita ja urheilijoita (17 artikla) koskevat määräykset ovat eräin täsmennyksin ja poikkeamin OECD:n mallisopimuksen ja Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset. Pöytäkirjan VIII kappaleessa on 16 artiklaa koskevia tarkentavia määräyksiä.

18 artikla. Yksityiseen palvelukseen perustuvaa eläkettä ja muuta samanlaista hyvitystä sekä elinkorkoa voidaan 1 kappaleen mukaan verottaa saajan kotivaltiossa. Artiklan 2 kappaleen mukaan voidaan mainittuja tuloja kuitenkin verottaa myös toisessa sopimusvaltiossa, mutta jos kysymyksessä on ajoittain tapahtuva maksu, veron määrä ei saa olla suurempi kuin 20 prosenttia maksun kokonaismäärästä. Artiklan 3 kappaleen mukaan verotetaan kuitenkin sopimusvaltion sosiaaliturvaa koskevan lainsäädännön nojalla maksettuja eläkkeitä ja muita etuuksia vain tässä valtiossa. Tämä poikkeusmääräys merkitsee, että muun muassa TEL-työeläkettä, joka maksetaan Alankomaissa asuvalle saajalle, verotetaan vain Suomessa. Tämä sääntely vastaa sitä käytäntöä, jota Suomi pyrkii noudattamaan verosopimuksissaan. Pöytäkirjan IX kappaleen lisämääräyksen mukaan verotetaan sopimuksen voimaantuloajankohtana maksettavia 1 ja 3 kappaleessa tarkoitettuja eläkkeitä ja muita hyvityksiä myös tulevaisuudessa edelleen vain saajan asuinvaltiossa. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan eläkkeensaajan asuinvaltiossa veronhyvityksellä 23 artiklan määräysten mukaisesti.

19 artikla. Julkisesta palveluksesta saatua tuloa verotetaan 1 kappaleen a kohdassa olevan pääsäännön mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, josta maksu tapahtuu. Vastaava pääsääntö on 2 kappaleen a kohdan mukaan voimassa tällaisen palveluksen perusteella maksettavan eläkkeen osalta. Artiklan 1 kappaleen b kohdassa ja 2 kappaleen b kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa palkkatulota tai eläkettä verotetaan kuitenkin vain saajan kotivaltiossa. Artiklan 3 kappaleessa mainitun edellytyksin verotetaan taas julkisesta palveluksesta saatua tuloa ja tällaisen palveluksen perusteella saatua eläkettä niiden määräysten mukaan, jotka koskevat yksityisestä palveluksesta saatua tuloa ja tällaisen palveluksen perusteella saatua eläkettä.

20 artikla. Tässä artiklassa on määräyksiä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden saamien tulojen verovapaudesta eräissä tapauksissa. Artiklan 1 kappale on asialliselta sisällöltään OECD:n mallisopimuksen mukainen. Artiklan 2 kappale, joka koskee työtulon verovapautta, on tavanomainen ja sisältyy useaan Suomen viime vuosina tekemään verosopimukseen. Pöytäkirjan X kappaleessa on määritelty mitä 20 artiklan 2 kappaleen sanonnalla "hyvitys koostuu hänen elatustaan

varten välttämättömistä ansioista" tarkoittaan.

21 artikla. Tulosta, jota ei ole käsitelty 6—20 artiklassa, verotetaan pääsäännön mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu.

22 artikla. Tähän artiklaan sisältyvät varallisuuden verottamista koskevat määräykset ovat eräin poikkeamin OECD:n mallisopimuksen ja Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset. Pöytäkirjan III ja IV kappaleessa on 22 artiklaa koskevia tarkentavia määräyksiä.

23 artikla. Veronhyvitysmenetelmä on tämän artiklan mukaan Suomen ja verovapautusmenetelmä Alankomaiden päämenetelmä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi. Suomea koskevat määräykset ovat 1 kappaleessa ja Alankomaita koskevat 2 kappaleessa. Artiklan 3 kappaleen määräykset koskevat molempia valtioita. Artiklan 1 kappaleen a 2 kohdan määräykset rakentuvat sille sopimuksessa omaksutulle periaatteelle, että tulon saajaa verotetaan siinä sopimusvaltiossa, jossa hän asuu (kotivaltio), myös sellaisesta tulosta, josta sopimuksen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa (lähdevaltio). Kotivaltiossa maksettavasta verosta vähennetään kuitenkin vero, joka sopimuksen mukaisesti on maksettu samasta tulosta toisessa sopimusvaltiossa. Vähennyksen määrä on kuitenkin rajoitettu siihen kysymyksessä olevasta tulosta kotivaltiossa maksettavan veron osaan, joka suhteellisesti jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa lähdevaltiossa. Vastaavia periaatteita sovelletaan varallisuuden osalta. Veronhyvitysmenetelmää ei tietenkään sovelleta Suomessa niissä tapauksissa, joissa osinko on vapaa Suomen verosta 1 kappaleen b kohdan määräysten nojalla.

Pöytäkirjan II kappaleessa on määräys jakamattoman kuolinpesän osakkaille sopimuksen mukaan myönnettävästä veronhuojennuksesta. Pöytäkirjan XI kappaleessa on erityismääräys Alankomaiden osalta varallisuusveroa koskevan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi.

24 artikla. Tässä artiklassa on määräyksiä rannikon ulkopuolella tapahtuvan toiminnan verottamisesta. Esillä olevassa sopimuksessa on tärkeimmät määräykset, jotka koskevat rannikon ulkopuolella tapahtuvasta liiketoiminnasta tai työstä saadun tulon verottamisesta, koottu 21 artiklaan. Vastaavia määräyksiä on eräissä aikaisemmissakin Suomen tekemissä verosopimuksissa. Yrityksellä, joka

harjoittaa tässä tarkoitettua toimintaa toisessa sopimusvaltiossa kuin missä se asuu, katsotaan olevan kiinteä toimipaikka tässä toisessa valtiossa, jollei toiminta kestä enintään 30 päivää 12 kuukauden aikana.

25—27 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät syrjäntäkieltoa (25 artikla), keskinäistä sopimusmenettelyä (26 artikla) ja verotusta koskevien tietojen vaihtamista (27 artikla) koskevat määräykset. Syrjäntäkieltoa koskevan 25 artiklan 5—7 kappaleella pyritään siihen, että jommastakummasta sopimusvaltiosta toiseen muuttava luonnollinen henkilö myös muuton jälkeen on oikeutettu vähentämään ensiksi mainitussa valtiossa olevaan eläkejärjestelmään maksamiaan eläkemaksuja. Muilta osin määräykset ovat eräin vähäisin poikkeamin OECD:n mallisopimuksen ja Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset. Pöytäkirjan XII kappale sisältää 26 artiklaa koskevan määräyksen. Tämän määräyksen mukaan, jos Suomi jonkun muun OECD:n jäsenmaan kanssa tehtyyn verosopimukseen sisällyttää välimiesmenettelyä koskevia määräyksiä, Suomen on ilmoitettava asiasta Alankomaiden hallitukselle ja ryhdyttävä neuvottelemaan sellaisen määräyksen sisällyttämisestä Suomen ja Alankomaiden väliseen sopimukseen.

28 artikla. Tässä artiklassa on määräyksiä verojen perimisessä annettavasta virka-apusta. Vastaavia määräyksiä ei sisälly OECD:n mallisopimukseen. Artiklan 1 kappaleen mukaan sopimusvaltiot antavat toisilleen virka-apua 2 artiklassa mainittujen verojen perimisessä. Verosaaminen ei nauti etuoikeutta siinä sopimusvaltiossa, jolta virka-apua on pyydetty, ja tämä valtio on velvollinen ryhtymään vain niihin täytäntöönpanotoimenpiteisiin, joihin pyynnön esittänyt sopimusvaltio lainsäädäntönsä mukaan itse voi ryhtyä omalla alueellaan (2 kappale). Sopimusvaltio voi perimisen turvaamiseksi pyytää toista sopimusvaltiota ryhtymään turvaamistoimenpiteisiin (8 kappale). Sopimuksen 27 artiklassa olevia salassapitomääräyksiä sovelletaan myös artiklan mukaisissa virka-apuasioissa. Sopimusvaltioiden asianomaiset viranomaiset, Suomessa valtiovarainministeriö ja Alankomaissa valtiovarainhoidosta vastaava ministeri tai näiden valtuuttamat edustajat, sopivat keskenään tarkemmin, miten tätä artiklaa sovelletaan (13 kappale).

29 artikla. Artikla sisältää tavanomaiset määräykset tietojen vaihtoa koskevista rajoituksista. Nämä määräykset on tässä artiklas-

sa ulotettu koskemaan 27 artiklan ohella myös 28 artiklaa.

30 artikla. Artiklassa on diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäseniä sekä kansainvälisiä järjestöjä ja niiden virkailijoita koskevia määräyksiä. Nämä määräykset ovat asiallisesti OECD:n mallisopimuksen mukaiset.

31 artikla. Sopimus voidaan Suomen ja Alankomaiden välisellä sopimuksella alueellisesti laajentaa koskemaan Alankomaiden Antilleja ja Arubaa, jos nämä maat kantavat veroja, jotka ovat samanlaisia kuin ne, joihin sopimusta sovelletaan. Nämä määräykset vastaavat asiallisesti OECD:n mallisopimusta.

32 artikla. Sopimuksen voimaantuloa koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan.

33 artikla. Sopimuksen päättymistä koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan. Sopimuksen on määrä olla voimassa toistaiseksi.

2. Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan viidentenätoista päivänä siitä päivästä, jona sopimusvaltioiden hallitukset ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset. Sitä sovelletaan molemmissa sopimusvaltioissa lähdeveron osalta tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä

tai sen jälkeen, ja muiden tuloverojen ja varallisuusveron osalta veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Nykyinen Suomen ja Alankomaiden välinen sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä ajankohtana, josta lukien uuden sopimuksen määräyksiä sovelletaan.

3. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Sopimuksen useat määräykset poikkeavat voimassa olevasta verolainsäädännöstä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin eduskunnan hyväksymisen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 1995 Suomen tasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Alankomaiden kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 1995 Suomen tasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Jouko Skinnari

(Suomennos)

SOPIMUS

Suomen tasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi sekä veron kiertämisen estämiseksi

Suomen tasavallan hallitus ja Alankomaiden kuningaskunnan hallitus, jotka haluavat tehdä uuden sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi sekä veron kiertämisen estämiseksi, ovat sopineet seuraavasta:

I luku

Sopimuksen soveltamisala

1 artikla

Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon ja varallisuuden perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon ja varallisuuden perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai kokonaisvarallisuuden taikka tulon tai varallisuuden osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot, yrityksen maksamien palkkojen yhteenlasketun määrän perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Suomessa:

- 1) valtion tuloverot;
- 2) yhteisöjen tulovero;
- 3) kunnallisvero;

- 4) kirkollisvero;
 - 5) korkotulon lähdevero;
 - 6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; ja
 - 7) valtion varallisuusvero;
- (jäljempänä "Suomen vero");

b) Alankomaissa:

- 1) tulovero (de inkomstenbelasting);
- 2) palkkavero (de loonbelasting);
- 3) yhtiövero (de vennootschapsbelasting), siihen luettuna valtion osuus luonnonvarojen hyväksikäytöstä saadusta nettotulosta, joka vuoden 1810 Mijnewetin (vuoden 1810 kaivoslaki) mukaan kannetaan vuodesta 1967 lähtien myönnettyistä toimitiluvista tai vuoden 1965 mannerjalustaa koskevan Mijnewetin (vuoden 1965 Alankomaiden mannerjalustaa koskeva kaivoslaki) mukaan;

- 4) osinkovero (de dividendbelasting); ja
 - 5) varallisuusvero (de vermogensbelasting);
- (jäljempänä "Alankomaiden" vero).

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

II luku

Määritelmät

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanannoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "sopimusvaltio" tarkoittaa Alankomaita tai Suomea sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää; "sopimusvaltiot" tarkoittaa Alankomaita ja Suomea;

b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

c) "Alankomaat" käsittää sen osan Alankomaista, joka sijaitsee Euroopassa, siihen luettuna sen aluemerin, ja aluemerin ulkopuolella olevat alueet, joilla Alankomailla kansainvälisen oikeuden mukaan käyttää tuomiovaltaa tai suvereenia oikeuksia merenpohjaan, sen sisustaan ja niiden yläpuolella oleviin vesiin sekä niiden luonnonvaroihin;

d) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

e) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

f) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

g) "kansalainen" tarkoittaa:

1) luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus;

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota käytävän yrityksen tosiasiallinen johto on sopimusvaltiossa, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

j) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaisista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

2) Alankomaissa valtiovarainministeriä tai hänen valtuuttamaansa edustajaa.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröimispaikan tai muun sellaisen seikan nojalla. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijänsä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummissakaan niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, katsotaan henkilön asuvan siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallinen johto on.

4. Sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen sekä sopimusvaltiossa perustetun eläkerahaston, joka luonteensa johdosta on tässä valtiossa vapautettu sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetuista veroista, katsotaan asuvan tässä valtiossa.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepalkkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) yrityksen johtopaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kaksi toista kuukautta.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastointiin, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevalle tai avustavalle toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a) — e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavanomaisesti, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen

toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepalkkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäarin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvala yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä - tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä - joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

III luku

Tulon verottaminen

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä

sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuina tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrittäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuihin yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

5. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

6. Milloin liikeluottoon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset

eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on. Jollei valtio lainsäädäntönsä mukaan voi verottaa koko tulosta, verotetaan tulosta vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yritys asuu.

2. Jos merenkulkua harjoittavan yrityksen tosiasiallinen johto on laivassa, johdon katsotaan olevan siinä sopimusvaltiossa, jossa laivan kotisatama on, tai, jos laivalla ei ole kotisatamaa, siinä sopimusvaltiossa, jossa laivanisäntä asuu.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti. On kuitenkin sovittu, että se seikka, että etuyhteydessä keskenään olevat yritykset ovat sopineet järjestelyistä, kuten järjestelyistä kustannusten jakamiseksi tai yleisistä palvelujärjestelyistä, joiden tarkoituksena tai perusteena on johtamisesta tai

yleisestä hallinnosta johtuneiden kustannusten, teknisten tai kaupallisten kustannusten taikka tutkimus- ja kehittämiskustannusten ja muiden samankaltaisten kustannusten kohdentaminen, ei itsessään ole ehto, jota tarkoitetaan edellisessä lauseessa.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee - ja tämän mukaisesti verottaa - tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos saaja on osinkoetuuden omistaja, vero ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä.

3. Sopimusvaltio, jossa yhtiö asuu, ei 2 kappaleen määräysten estämättä verota osingosta, jonka yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle, jonka pääoma kokonaan tai osaksi on jaettu osakkeisiin ja joka välittömästi hallitsee vähintään 5 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta, tai eläkerahastolle jota tarkoitetaan 4 artiklan 4 kappaleessa, jos saaja on osinkoetuuden ja osinkoon oikeuttavien osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistaja.

4. Niin kauan kuin Suomessa asuvalle luonnollisella henkilöllä on oikeus veronhilytykseen Suomessa asuvan yhtiön maksaman osingon osalta, verotetaan osingosta, jonka Suomessa asuva yhtiö maksaa Alankomaissa asuvalle henkilölle, 1, 2 ja 3 kappaleen

leen määräysten estämättä vain Alankomaissa, jos saaja on osinkoetuuden ja osinkoon oikeuttavien osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistaja.

5. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään, miten 2, 3 ja 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan.

6. Tämän artiklan 2, 3 ja 4 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

7. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, samoin kuin tuloa, joka on saatu voitto-osuuteen oikeuttavista saamisista, ja muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

8. Tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

9. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on korkoetuuden omistaja.

2. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, mutta joihin ei liity oikeutta osuuteen velallisen voitosta. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debenttureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debenttureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

4. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

5. Jos koron määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisenerityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta

ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on rojaltietuuden omistaja.

2. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena

a) kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuvafilmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

b) patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

c) kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisuonteisesta tiedosta.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

4. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

5. Jos rojaltin määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

3. Voitosta, joka saadaan kansainvälisessä liikenteessä käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on. Jos tämä valtio ei lainsäädäntönsä mukaan voi verottaa koko voitosta, verotetaan voitosta vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu. Tätä kappaletta sovellettaessa noudatetaan 8 artiklan 2 kappaleen määräyksiä.

4. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

5. Tämän artiklan 4 kappaleen määräykset eivät vaikuta sopimusvaltion oikeuteen verottaa lainsäädäntönsä mukaan tämän valtion lainsäädännön mukaan siellä asuvan sellaisen yhtiön osakkeiden tai voitto-osuustodistusten ("jouissance" rights) luovutuksesta saadusta voitosta, jonka pääoma kokonaan tai osaksi on jaettu osakkeisiin, jos saajana on toisessa sopimusvaltiossa asuva luonnollinen henkilö, joka on asunut ensiksi mainitussa valtiossa osakkeiden tai voitto-osuustodistusten luovutusta lähinnä edeltäneen viiden vuoden aikana.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, jollei hänellä ole toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, joka on vakinaisesti hänen käytettäväänään toiminnan harjoittamista varten. Jos hänellä on tällainen kiinteä paikka, voidaan tulosta verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään paikkaan kuuluvaksi.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18, 19 ja 20 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan kalenterivuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä

c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Edellä tässä artiklassa olevien määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyssä laivassa tai ilma-aluksessa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa.

16 artikla

Johtokunnan jäsenen palkkio

Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetäiteilijänä, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotäiteilijänä tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetäiteilijän tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetäiteilijälle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetäiteilijä tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

18 artikla

Eläke, elinkorko ja sosiaaliturvaetuudet

1. Jollei tämän artiklan 3 kappaleen ja 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle maksetusta eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella maksetusta hyvityksestä sekä elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiossa, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, milloin epäitsenäinen työ on tehty toisessa sopimusvaltiossa ja elinkorosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, milloin elinkorko kertyy toisesta sopimusvaltiossa, voidaan kuitenkin verottaa myös tässä toisessa valtiossa tämän valtion lain-säädännön mukaan, mutta jos suoritus on toistuvaisuusluonteinen, vero ei saa olla suu-

rempi kuin 20 prosenttia suorituksen kokonaismäärästä.

3. Sopimusvaltion sosiaaliturvajärjestelmän mukaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle maksetusta eläkkeestä tai muusta suorituksesta verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

4. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka vahvistettuina ajankohtina joko elinkautena tai yksilöitynä taikka määriteltävissä olevana aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomaisen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, osan, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai

2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2.a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomaisen maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, osan, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 15, 16 ja 18 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen sekä eläkkeeseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

1. Rahamääristä, jotka opiskelija tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

2. Sopimusvaltiossa olevan yliopiston, korkeakoulun tai muun ylemmän oppilaitoksen opiskelijaa tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelijaa, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan toisessa sopimusvaltiossa asui ensiksi mainitussa valtiossa ja joka yhtäjaksoisesti oleskelee toisessa sopimusvaltiossa enintään 183 päivää, ei veroteta tässä toisessa valtiossa hyvityksestä, joka saadaan tässä toisessa valtiossa tehdystä työstä, milloin työ liittyy hänen opintoihinsa tai harjoitteluunsa ja hyvitys koostuu hänen elatustaan varten välttämättömistä ansioista.

21 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

IV luku

Varallisuuden verottaminen

22 artikla

Varallisuus

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Varallisuudesta, joka koostuu kansainväliseen liikenteeseen käytetystä laivasta ja ilma-aluksesta sekä tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvästä irtaimesta omaisuudesta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on. Jos tämä valtio ei lainsäädäntönsä mukaan voi verottaa koko varallisuudesta, verotetaan varallisuudesta vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yritys asuu. Tätä kappaletta sovellettaessa noudatetaan 8 artiklan 2 kappaleen määräyksiä.

4. Muunlaisesta sopimusvaltiossa asuvan henkilön varallisuudesta verotetaan vain tässä valtiossa.

V luku

Kaksinkertaisen verotuksen poistamismenetelmät

23 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Suomessa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Alankomaissa, Suomen on, jollei b) kohdan määräyksestä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritettavasta verosta Alankomaissa tulosta maksettua veroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön varallisuudesta suoritettavasta verosta Alankomaissa varallisuudesta maksettua veroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron osa, joka kohdistuu siihen tuloon tai siihen varallisuuteen, josta voidaan verottaa Alankomaissa.

b) Osinko, jonka Alankomaissa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

2. Alankomaissa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Alankomaat voi verottaessaan siellä asuvia henkilöitä sisällyttää siihen määrään, jonka perusteella vero määrätään, sen tulon tai omaisuuden, josta sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa.

b) Milloin Alankomaissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta 6 artiklan, 7 artiklan, 10 artiklan 8 kappaleen, 11 artiklan 3 kappaleen, 12 artiklan 3 kappaleen, 13 artiklan 1 ja 2 kappaleen, 14 artiklan, 15 artiklan 1 kappaleen, 21 artiklan 2 kappaleen ja 22 artiklan 1 ja 2 kappaleen mukaan voidaan verottaa Suomessa ja joka sisältyy tämän kappaleen a) kohdassa mainittuun määrään, Alankomaiden on kuitenkin vapautettava tämä tulo tai varallisuus verosta alentamalla veroaan. Alentaminen lasketaan Alankomaiden kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi annetun lain määräysten mukaan. Tätä sovellettaessa mainitun tulon tai varallisuuden katsotaan sisältyvän siihen tulon tai varallisuuden kokonaismäärään, joka näiden määräysten mukaan on vapautettu Alankomaiden verosta.

c) Edelleen Alankomaat myöntää näin lasketusta Alankomaiden verosta vähennyksen sellaisen tulon perusteella, josta 10 artiklan 2 kappaleen, 13 artiklan 5 kappaleen, 16 artiklan, 17 artiklan ja 18 artiklan 2 kappaleen mukaan voidaan verottaa Suomessa, siinä laajuudessa kuin tämä tulo sisältyy tämän kappaleen a) kohdassa tarkoitettuun määrään. Tämän vähennyksen määrä on yhtä suuri kuin Suomessa tästä tulosta maksettu vero, mutta se ei saa olla suurempi kuin se

vähennyksen määrä, joka myönnettäisiin, jos näin sisällytetty tulo olisi pelkästään tuloa, joka on vapautettu Alankomaiden verosta Alankomaiden kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi annetun lain määräysten mukaan.

3. Jos sopimusvaltiossa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta tässä valtiossa, tämä valtio voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

VI luku

Erityiset määräykset

24 artikla

Rannikon ulkopuolella harjoitettava toiminta

1. Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä rannikon ulkopuolella harjoitettavaan toimintaan, ei kuitenkaan henkilöön, joka harjoittaa tätä toimintaa 5 artiklassa tarkoitusta kiinteästä toimipaikasta tai 14 artiklassa tarkoitettuun kiinteästä paikasta. Siinä tapauksessa, että tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta, ainoastaan sopimuksen muita määräyksiä sovelletaan.

2. Tässä artiklassa sanonnalla "rannikon ulkopuolella harjoitettava toiminta" tarkoitetaan toimintaa, jota harjoitetaan rannikon ulkopuolella jommassakummassa valtiossa olevan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden luonnonvarojen tutkimisen tai hyväksikäytön yhteydessä.

3. Sopimusvaltiossa olevan yrityksen, joka harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa toimintaa rannikon ulkopuolella katsotaan, jollei 4 kappaleesta muuta johdu, tämän toiminnan osalta harjoittavan liiketoimintaa tässä toisessa valtiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos toimintaa rannikon ulkopuolella harjoitetaan toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 30 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona.

Tätä kappaletta sovellettaessa:

a) milloin toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella toimintaa harjoittava yritys on etuyhteydessä toiseen yritykseen ja tämä toinen yritys jatkaa saman hankkeen osana

samaa toimintaa, jota ensiksi mainittu yritys harjoittaa tai harjoitti, ja edellä mainittu molempien yritysten harjoittama toiminta yhteenlaskettuna ylittää 30 päivän ajanjakson, katsotaan kummankin yrityksen harjoittavan toimintaansa ajanjakson, joka ylittää 30 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona;

b) yrityksen katsotaan olevan etuyhteydessä toiseen yritykseen, jos jompikumpi yritys välittömästi tai välillisesti omistaa vähintään kolmasosan toisen yrityksen pääomasta tai jos henkilö välittömästi tai välillisesti omistaa vähintään kolmasosan molempien yritysten pääomasta.

4. Tämän artiklan 3 kappaletta sovellettaessa sanonnan "rannikon ulkopuolella harjoitettava toiminta" ei kuitenkaan katsota käsitävän:

a) 5 artiklan 4 kappaleessa mainittua toimintaa tai siellä mainittuja yhdistettyjä toimintoja;

b) sellaisella laivalla suoritettua hinaus- tai ankkurointitoimintaa, jonka ensisijaisena tehtävänä on tällaisen toiminnan suorittaminen, ja muuta tällaisella laivalla suoritettua toimintaa;

c) tarvikkeiden tai henkilöstön kuljetusta kansainvälisessä liikenteessä olevalla laivalla tai ilma-aluksella.

5. Sopimusvaltiossa asuvan henkilön, joka toisessa sopimusvaltiossa rannikon ulkopuolella harjoittaa toimintaa vapaana ammattina tai muuna itsenäisenä toimintana, katsotaan harjoittavan tätä toimintaa toisessa valtiossa olevasta kiinteästä paikasta, jos kysymyksessä oleva rannikon ulkopuolella harjoitettava toiminta yhtäjaksoisesti kestää vähintään 30 päivän ajanjakson.

6. Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, joka liittyy toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta rannikon ulkopuolella harjoitettuun toimintaan, voidaan, siinä laajuudessa kuin epäitsenäinen työ tehdään tässä toisessa valtiossa rannikon ulkopuolella, verottaa tässä toisessa valtiossa.

7. Milloin asiakirjoihin perustuvaa näyttöä esitetään siitä, että tulosta, josta 7 artiklan tai 14 artiklan mukaan yhdessä tämän artiklan 3 kappaleen tai 5 kappaleen tai tämän artiklan 6 kappaleen mukaan voidaan verottaa Suomessa, on maksettu veroa Suomessa, Alankomaat alentaa veroaan 23 artiklan 2 kappaleen b) kohdan määräysten mukaisesti.

25 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 5 kappaleen tai 12 artiklan 5 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainituksa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa olevan yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainituksa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainituksa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainituksa

valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Suorituksia, jotka sopimusvaltiossa asuva luonnollinen henkilö, joka ei ole tämän valtion kansalainen maksaa, tai jotka maksetaan hänen puolestaan, toisen valtion verotuksessa hyväksytylle eläkejärjestelmälle, kohdellaan ensiksi mainitun valtion verotuksessa samalla tavalla kuin suoritusta, joka maksetaan ensiksi mainitun valtion verotuksessa hyväksytylle eläkejärjestelmälle, edellyttäen, että

a) tämä henkilö maksoi suorituksia tälle eläkejärjestelmälle ennen kuin hänestä tuli ensiksi mainitussa valtiossa asuva; ja

b) ensiksi mainitun valtion toimivaltainen viranomainen katsoo, että eläkejärjestelmä vastaa tämän valtion verotuksessa hyväksyttyä eläkejärjestelmää.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat keskinäisin sopimuksin määrätä 5 kappaleen määräysten soveltamista koskevista lisäehdoista.

7. Tämän artiklan 5 kappaletta sovellettaessa "eläkejärjestelmä" käsittää julkisen sosiaalivakuutusjärjestelmän mukaisen eläkejärjestelmän.

8. Tämän sopimuksen 2 artiklan estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin.

26 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asian sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 25 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa

keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätie-toisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan edellä olevissa kappaleissa.

27 artikla

Tietojen vaihtaminen

Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 artikla ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuinten ratkaisuissa.

28 artikla

Virka-apu perimisessä

1. Sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan virka-apua toisilleen tässä sopimuksessa tarkoitettujen verojen perimisessä, niihin luettuina korotukset, lisämaksut, viivemaksut, korot ja

kulut lainsäädäntönsä ja hallintokäytäntönsä mukaisesti.

2. Hakijavaltion esityksestä pyynnön vastaanottaneen valtion perii ensiksi mainitun valtion verosaamisia omien verosaamiensa perimisessä noudattettavan lainsäädännön ja hallintokäytännön mukaisesti. Saamiset eivät kuitenkaan nauti etuoikeutta pyynnön vastaanottaneessa valtiossa eikä niitä voida periä velallisen velkavankeudella. Pynnön vastaanottanut valtio ei ole velvollinen ryhtymään sellaisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin, joilla ei ole perustetta hakijavaltion lainsäädännössä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan vain verosaamiseen, joka perustuu täytäntöönpanon hakijavaltiossa mahdollistavaan asiakirjaan ja — jollei sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä muusta sovita — josta ei ole muutoksenhaku vireillä. Jos kuitenkin saaminen liittyy sellaisen henkilön verovelvollisuuteen, joka ei asu hakijavaltiossa, sovelletaan 2 kappaletta vain, jos verosaamiseen ei voida enää hakea muutosta, jollei sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä muusta sovita.

4. Velvollisuus antaa virka-apua vainajaa tai hänen kuolinpesäänsä koskevan verosaamisen perimisessä rajoittuu kuolinpesän arvoon tai kuolinpesän osakkaiden pesänsuukien arvoon, sen mukaan, onko saaminen perittävä kuolinpesältä tai sen osakkailta.

5. Pynnön vastaanottanut valtio ei ole velvollinen suostumaan virka-apupyynnöön:

a) jollei hakijavaltio ole käyttänyt kaikkia omalla alueellaan käytettävissä olevia keinoja, paitsi milloin turvautuminen sellaisiin keinoihin aiheuttaisi suhteettoman suuria vaikeuksia;

b) jos, ja sikäli kuin, tämä valtio katsoo verosaamisen olevan tämän tai jonkin muun sopimuksen, jonka osapuolia molemmat sopimusvaltiot ovat, määräysten vastainen.

6. Virka-apua koskevaan pyyntöön on liitettävä:

a) ilmoitus siitä, että verosaaminen koskee veroa, johon sopimusta sovelletaan, ja, jollei 3 kappaleesta muuta johdu, siitä, että verosaamisesta ei ole muutoksenhakua vireillä tai että siihen ei voida hakea muutosta;

b) virallinen jäljennös asiakirjasta, joka sallii täytäntöönpanon hakijavaltiossa;

c) muu asiakirja, joka tarvitaan perimistä varten;

d) milloin on asianmukaista, oikeaksi todistettu jäljennös, jolla asiaan liittyvä hallintoviranomaisen tai tuomioistuimen päätös vahvistetaan.

7. Hakijavaltion on ilmoitettava perittävän verosaamisen määrä sekä hakijavaltion että pyynnön vastaanottaneen valtion rahana. Käytettävä vaihtokurssi edellistä lausetta sovellettaessa on hakijavaltion keskuspankin viimeksi suosittelema kurssi. Pynnön vastaanottaneen valtion perimä määrä siirretään hakijavaltiolle pyynnön vastaanottaneen valtion rahana. Siirto on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa perimispäivästä lukien.

8. Hakijavaltion esityksestä on pyynnön vastaanottaneen valtion ryhdyttävä toimenpiteisiin veromäärän perimisen turvaamiseksi, vaikka saamisesta olisikin muutoksenhaku vireillä tai vaikei täytäntöönpanon mahdollistavaa asiakirjaa vielä olisikaan, sikäli kuin tämä on sallittua pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön ja hallintokäytännön mukaan.

9. Asiakirja, joka sallii täytäntöönpanon hakijavaltiossa, on, milloin tämä on asianmukaista ja pyynnön vastaanottaneen valtion voimassa olevan lainsäädännön mukaista, hyväksyttävä, tunnustettava, täydennettävä tai korvattava pyynnön vastaanottavassa valtiossa täytäntöönpanon sallivalla asiakirjalla niin pian kuin mahdollista sen päivän jälkeen, jona virka-apupyynnö otettiin vastaan.

10. Kysymyksiin, jotka koskevat määräämistä, jonka jälkeen verosaaminen ei ole täytäntöönpanokelpoinen, sovelletaan hakijavaltion lainsäädäntöä. Virka-apupyynnöissä on annettava tiedot sellaisesta määräajasta.

11. Perimistoimenpiteillä, joihin pyynnön vastaanottanut valtio on virka-apupyynnön johdosta ryhtynyt ja jotka tämän valtion lainsäädännön mukaan johtaisivat 10 kappaleessa mainitun määräajan pidentämiseen tai keskeyttämiseen, on myös tämä vaikutus hakijavaltion lainsäädäntöä sovellettaessa. Pynnön vastaanottaneen valtion on ilmoitettava hakijavaltiolle tällaisista toimenpiteistä.

12. Pynnön vastaanottanut valtio voi, ilmoitettuaan asiasta ensin hakijavaltiolle, myöntää maksunlykkäämistä tai sen suorittamista maksuerissä, jos sen lainsäädäntö tai hallintokäytäntö sallii sellaisen menettelyn samanluonteisissa olosuhteissa.

13. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset päättävät keskinäisin sopimuksin virka-apupyynnön alaisten verosaamisten

vähimmäismäärää koskevista säännöistä ja muista tämän artiklan soveltamista koskevista määräyksistä.

14. Sopimusvaltiot luopuvat vastavuoroisesti sellaisesta virka-avusta johtuvien kulu- jen korvaamisesta, jota he antavat toisilleen tätä sopimusta sovellettaessa.

29 artikla

Sopimuksen 27 ja 28 artiklaa koskevat rajoitukset

Sopimuksen 27 ja 28 artiklan määräysten ei katsota velvoittavan kumpaakaan valtiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän valtion tai toisen valtion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, jotka tämän valtion tai toisen valtion lainsäädännön tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, tai tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*).

30 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

1. Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

2. Luonnollisen henkilön, joka on sopimusvaltion toisessa sopimusvaltiossa tai kolmannessa valtiossa olevan diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsen ja joka on lähettäjävaltion kansalainen, katsotaan sopimusta sovellettaessa asuvan lähettäjävaltiossa, jos hän siellä tulo- ja varallisuusverojen osalta on samojen velvoitteiden alainen kuin tässä valtiossa asuva henkilö.

3. Sopimusta ei sovelleta kansainväliseen järjestykseen, sen toimielimeen ja virkamieheen eikä sopimusvaltiossa oleskelevaan kolmannen valtion diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäseneseen, jolleivät he siellä tulo- ja varallisuusverojen osalta ole samojen velvoitteiden alaisia kuin tässä val-

tiossa asuva henkilö.

31 artikla

Alueellinen laajentaminen

1. Tämä sopimus voidaan ulottaa, joko sellaisenaan tai tarpeellisin muutoksin, joko Alankomaiden Antilleihin tai Arubaan taikka molempiin näihin maihin, jos asianomainen maa kantaa pääasiallisesti samanluonteisia veroja kuin ne, joihin sopimusta sovelletaan. Tällainen laajentaminen on voimassa siitä päivästä lukien sekä sellaisin muutoksin ja ehdoin, niihin luettuina lakkaamista koskevat ehdot kuin diplomaattiteitse tapahtuvalla noottienvaihdolla määritetään ja sovitaan.

2. Jollei toisin sovita, sopimuksen päättymisen ei lakkauta sopimuksen laajentamista maahan, jota se tämän artiklan perusteella on ulotettu koskemaan.

VII luku

Loppumääräykset

32 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

2. Sopimus tulee voimaan viidentenätoista päivänä siitä päivästä, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden kuin a) kohdassa tarkoitettujen verojen osalta, verokausiin, jotka alkavat sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen.

3. Suomen Tasavallan ja Alankomaiden Kuningaskunnan välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen ja veron kiertämisen estämiseksi Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 1970 allekirjoitettua sopimusta (jäljempänä "vuoden 1970 sopimus") lakataan soveltamasta veroihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan

sovelletaan. Vuoden 1970 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohdana, jona sitä tämän kappaleen edellä olevan määräyksen mukaan sovelletaan.

33 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, irtisanoa sopimuksen diplomaattiteitse tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden kuin a) kohdassa tarkoitettujen verojen osalta, verokausiin, jotka alkavat sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 1995 kahtena englanninkielisenä kappaleena.

Suomen tasavallan hallituksen
puolesta:

Iiro Viinanen

Alankomaiden kuningaskunnan hallituksen
puolesta:

B. de Bruyn Ouboter

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään sopimusta Suomen tasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi (jäljempänä "sopimus") allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

I. Sopimuksen 2 artikla

Sanonta "vero" ei käsitä sosiaalivakuutusmaksuja.

II. Sopimuksen 4 ja 23 artikla

1. Milloin Alankomaissa asuva henkilö on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu tai oikeutettu huojennukseen Suomen verosta, myönnetään sama vapautus tai huojennus kuolleen henkilön jakamattomalle kuolinpesälle, mikäli yksi tai useampi pesänosakkaista on Alankomaissa asuva henkilö.

2. Mikäli kuolleen henkilön jakamattoman kuolinpesän tulosta tai omaisuudesta on sopimuksen määräysten mukaan maksettava Suomessa veroa ja tulo kertyy tai omaisuus kuuluu Alankomaissa asuvalle pesänosakkaalle, Alankomaat myöntää sopimuksen 23 artiklan 2 kappaleen b) tai c) kohdan mukaisen vähennyksen.

III. Sopimuksen 5, 6, 13 ja 22 artikla

Oikeudet merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön käsittävät oikeudet osakkuuteen sellaisiin varoihin tai niistä johtuviin etuuksiin, jotka tutkiminen tai hyväksikäyttö tuottaa. Lisäksi edellä mainittujen oikeuksien katsotaan siinä sopimusvaltiossa olevaksi kiinteäksi omaisuudeksi, jonka merenpohjaan ja sen sisustaan ne liittyvät, ja näiden oikeuksien katsotaan kuuluvaksi tässä valtiossa olevan kiinteän toimipaikan omaisuuteen.

IV. Sopimuksen 6, 13 ja 22 artikla

Tulosta, joka saadaan 17 päivänä toukokuuta 1991 annetussa asunto-osakeyhtiölaissa (809/91) tarkoitettun asunto-osakeyhtiön tai muun samankaltaisen suomalaisen yhtiön osakkeesta tai osuudesta, lukuun ottamatta yhtiön maksamaa osinkoa, tai voitosta, joka saadaan tällaisen osakkeen tai osuuden luovutuksesta, tai siitä koostuvasta varallisuudesta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa yhtiön hallitsema kiinteä omaisuus on.

V. Sopimuksen 7 artikla

Milloin sopimusvaltiossa oleva yritys myy tavaroita tai harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, tämän kiinteän toimipaikan tuloa ei sopimuksen 7 artiklan 1 ja 2 kappaletta sovellettaessa määrätä yrityksen saaman kokonaismäärän perusteella, vaan ainoastaan sen korvauksen perusteella, joka on luettava kiinteän toimipaikan tosiasialliseen myynti- tai liiketoimintaan kuuluvaksi. Erityisesti, kun on kysymys teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön tai huoneiston tarkastus-, hankinta-, asennus- tai rakennussopimuksesta tai yleisistä töistä, kun yrityksellä on kiinteä toimipaikka, tämän kiinteän toimipaikan tuloa ei määrätä sopimuksen kokonaismäärän perusteella, vaan ainoastaan sen osan perusteella, jonka kiinteä toimipaikka tosiasiallisesti toteuttaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka on. Tulosta, joka liittyy siihen osaan sopimusta, jonka yrityksen pääkonttori toteuttaa, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yritys asuu.

VI. Sopimuksen 10 artikla

Suomen verolainsäädännön mukaan tulon, jonka Suomessa asuva yhtiö saa, taloudellinen kaksinkertainen verotus poistetaan myöntämällä Suomessa asuville osakkeen-

omistajille tällaisen yhtiön maksaman osingon osalta veronhyvitys, joka vastaa yhtä kolmasosaa osakkeenomistajille maksettusta osingosta. Milloin osinkoon ei sisälly yhteisöjen tuloveroa määrältään vähintään yksi kolmasosa jaetusta voitosta, osinkoa jakava yhtiö on saamansa yhteisöjen tuloverosta vapautetun ulkomaisen osingon johdosta muun muassa velvollinen maksamaan täydennysveroa, joka vastaa määrää, jolla edellä mainittu määrä ylittää tosiasiallisesti maksettavan yhteisöjen tuloveron määrää. Tämän yleisen säännön estämättä täydennysveroa ei ole maksettava, sikäli kuin yhtiö kyseiseltä verovuodelta jakaa ulkomaista osinkoa edelleen ja osingonsaaja on Alankomaissa asuva yhtiö, joka ei välittömästi tai välillisesti ole sellaista Suomessa asuvien henkilöiden valvonnassa, jotka saman verovuoden päättyessä ovat omistaneet vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta.

VII. Sopimuksen 10, 11 ja 12 artikla

Milloin lähdeveroa on pidätetty enemmän kuin 10, 11 ja 12 artiklassa tarkoitetun veron enimmäismäärä, hakemus veron liikamäärän palauttamiseksi on tehtävä sen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa vero on pidätetty, viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona vero on pidätetty.

VIII. Sopimuksen 16 artikla

1. Suomessa asuvan yhtiön osalta sanonta "muu sellainen toimielin" käsittää hallinto-neuvoston Suomen yhtiölainsäädännössä tarkoittamassa merkityksessä.

2. Alankomaissa asuvan yhtiön osalta sanonta "yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimielimen jäsen" käsittää "bestuurder" in tai "commissaris" in Alankomaiden yhtiölainsäädännössä tarkoittamassa merkityksessä.

IX. Sopimuksen 18 artikla

Milloin henkilö, joka asuu sopimusvaltiossa sinä päivänä, jona sopimus tulee voimaan, edelleen tämän päivän jälkeen saa 18 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua eläkettä tai muuta samanluonteista hyvitystä epäitsenäisen työn perusteella tai elinkorkoa taikka tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön mukaan maksettua eläkettä, johon hä-

nellä oli oikeus ennen tätä päivää, verotetaan tästä tulosta vain ensiksi mainitussa valtiossa.

X. Sopimuksen 20 artiklan 2 kappale

Sanonnalla "koostuu hänen elatustaan varten välttämättömistä ansioista" tarkoitetaan

a) Suomen osalta, verosta vapaan palkan määrää, jonka sellainen opiskelija tai harjoittelija, joka ei asu Suomessa, saa ja jonka verohallitus kulloinkin määrää rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verotamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 6 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin tämä säännös kulloinkin on muutettuna, ilman että sen yleiseen periaatteeseen on vaikutettu, tai muun olennaisesti samankaltaisen määräyksen mukaan, joka sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen saatetaan ottaa lainsäädäntöön.

b) Alankomaiden osalta, määrää, joka vastaa vuoden 1964 tuloverolaissa (Wet op de inkomstenbelasting 1964) tarkoitettua henkilökohtaisen perusvähennyksen ("basisaftrek") kaksinkertaista määrää, sellaisena kuin tämä säännös kulloinkin on muutettuna ilman että sen yleiseen periaatteeseen on vaikutettu, tai muun olennaisesti samankaltaisen määräyksen mukaan, joka sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen saatetaan ottaa lainsäädäntöön;

XI. Sopimuksen 23 artikla

Sopimuksen 23 artiklan 2 kappaleen b) kohdassa tarkoitettua alennettua määrää laskettaessa 22 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua varallisuudesta otetaan huomioon tämän arvo alennettuna sen velan arvolla, jonka vakuutena varallisuus on, ja 22 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua varallisuudesta otetaan huomioon tämän arvo alennettuna kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan kuuluvan velan arvolla.

XII. Sopimuksen 26 artikla

Jos Suomen ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenenä olevan kolmannen valtion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi vastedes tehtyyn sopimukseen otetaan määräyksiä välimiesmenettelystä, Suomen tasavallan hallituksen on ilman tarpeetonta viivytystä ilmoitettava asiasta Alankomaiden kuningaskunnan hallitukselle kirjallisesti diplomaatti-

teitse ja ryhdyttävä neuvottelemaan Alankomaiden hallituksen kanssa tällaisten määräysten sisällyttämiseksi Alankomaiden kanssa tänään allekirjoitettuun sopimukseen.

asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 1995 kahtena englanninkielisenä kappaleena.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet,

Suomen tasavallan hallituksen
puolesta:

Iiro Viinanen

Alankomaiden kuningaskunnan hallituksen
puolesta:

B. de Bruyn Ouboter

AGREEMENT

between the Republic of Finland and the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Kingdom of the Netherlands,

Desiring to conclude a new Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Chapter I

Scope of the Agreement

Article 1

Personal Scope

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

- a) in Finland:
 - (i) the state income taxes (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna);
 - (ii) the corporate income tax (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund);
 - (iii) the communal tax (kunnallisvero; kommunalskatten);
 - (iv) the church tax (kirkollisvero; kyrkoskatten);

(v) the tax withheld at source from interest (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst);

(vi) the tax withheld at source from non-residents' income (lähdevero; källskatten); and

(vii) the state capital tax (valtion varallisuusvero; den statliga förmögenhetsskatten);

(hereinafter referred to as "Finnish tax");

b) in the Netherlands:

(i) the income tax (de inkomstenbelasting);

(ii) the wages tax (de loonbelasting);

(iii) the company tax (de vennootschapsbelasting), including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijnwet 1810 (the Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mijnwet Continentaal Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965);

(iv) the dividend tax (de dividendbelasting); and

(v) the capital tax (de vermogensbelasting);

(hereinafter referred to as "Netherlands tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Chapter II

Definitions

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term "a Contracting State" means the Netherlands or Finland, as the context requires; the term "the Contracting States"

means the Netherlands and Finland;

b) the term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration for and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil and of the superjacent waters may be exercised;

c) the term "Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its sub-soil and its superjacent waters, and their natural resources;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in Finland, the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority which, by the Ministry of Finance, is designated as competent authority;

(ii) in the Netherlands, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context

otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

Residence

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature. However, the term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

4. A Contracting State, a political subdivision or a statutory body or a local authority thereof, as well as a pension fund established in a Contracting State and exempt by reason of its nature as such in that State from taxes covered by Article 2 of the

Agreement shall be deemed to be a resident of that State.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Chapter III

Taxation of Income

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. a) The term "immovable property" shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term "immovable property" shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and

equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a per-

manent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. If that State according to its legislation cannot tax the whole of the profits, those profits shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their

commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly. It is understood, however, that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as cost-sharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Contracting State of which the company is a resident shall not levy a tax on

dividends paid by that company to a company the capital of which is wholly or partly divided into shares and which is a resident of the other Contracting State and holds directly at least 5 per cent of the capital of the company paying the dividends, or to a pension fund referred to in paragraph 4 of Article 4, if the recipient is the beneficial owner of the dividends and of the shares or other corporate rights giving right to the dividends.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, 2 and 3, as long as an individual resident in Finland is entitled to a tax credit in respect of dividends paid by a company resident in Finland, dividends paid by a company which is a resident of Finland to a resident of the Netherlands shall be taxable only in the Netherlands if the recipient is the beneficial owner of the dividends and of the shares or other corporate rights giving right to the dividends.

5. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2, 3 and 4.

6. The provisions of paragraphs 2, 3 and 4 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

7. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights participating in profits, as well as income from debt-claims participating in profits and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

8. The provisions of paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

9. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or

income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, but not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment

or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration

a) for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting;

b) for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process;

c) for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provi-

sions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation

of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. If that State according to its legislation cannot tax the whole of the gains, the gains shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident. For the purposes of this paragraph, the provisions of paragraph 2 of Article 8 shall apply.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of a Contracting State to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident thereof, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 14

Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other

similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in that State.

Article 16

Directors Fees

Directors' fees and other payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal

activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18

Pensions, Annuities and Social Security Payments

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article and of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration in consideration of past employment, and any annuities, arising in a Contracting State, and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such pensions and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State, where the employment was exercised in the other Contracting State, and annuities, derived by a resident of a Contracting State, where arising in the other Contracting State, may also be taxed in that other State and according to the laws of that State, but if the payment is of a periodic nature the tax so charged shall not exceed 20 per cent of the gross amount of the payment.

3. Any pension paid and other payment made under the rules of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State.

4. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 19

Government Service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, or a political subdivision or a statutory body or a local authority thereof, to an individual in respect of servi-

ces rendered to that State or subdivision or body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, or a political subdivision or a statutory body or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered, to that State or subdivision or body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a national of that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, or a political subdivision or a statutory body or a local authority thereof.

Article 20

Students and Trainees

1. Payments which a student or business, technical, agricultural or forestry trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. A student at a university or other institution for higher education in a Contracting State, or a business, technical, agricultural or forestry trainee who is or was immediately before visiting the other Contracting State a resident of the first-mentioned State and who is present in the other Contracting State for a continuous period not exceeding 183 days, shall not be taxed in that other State in

respect of remuneration for services rendered in that State, provided that the services are in connection with his studies or training and the remuneration constitutes earnings necessary for his maintenance.

Article 21

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Chapter IV

Taxation of Capital

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft

operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. If that State according to its legislation cannot tax the whole of the capital, the capital shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident. For the purposes of this paragraph, the provisions of paragraph 2 of Article 8 shall apply.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Chapter V

Methods for Elimination of Double Taxation

Article 23

Elimination of Double Taxation

1. In Finland double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Finland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the Netherlands, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow:

(i) as a deduction from the tax on the income of that person, an amount equal to the tax on income paid in the Netherlands;

(ii) as a deduction from the tax on the capital of that person, an amount equal to the tax on capital paid in the Netherlands.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the tax on income or on capital, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Netherlands.

b) Dividends paid by a company being a resident of the Netherlands to a company which is a resident of Finland and which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

2. In the Netherlands double taxation shall be eliminated as follows:

a) The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of the Agreement, may be taxed in Finland.

b) However, where a resident of the Netherlands derives items of income or owns items of capital which according to Article 6, Article 7, paragraph 8 of Article 10, paragraph 3 of Article 11, paragraph 3 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraph 2 of Article 21 and paragraphs 1 and 2 of Article 22 may be taxed in Finland and are included in the basis referred to in subparagraph a) of this paragraph, the Netherlands shall exempt such items of income or capital by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income or capital shall be deemed to be included in the total amount of the items of income or capital which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

c) Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 5 of Article 13, Article 16, Article 17 and paragraph 2 of Article 18 may be taxed in Finland to the extent that these items are included in the basis referred to in subparagraph a) of this paragraph. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Finland on these items of income, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items of income which are exempt from Netherlands Tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

3. Where in accordance with any provision of the Agreement income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Chapter VI

Special Provisions

Article 24

Offshore Activities

1. Notwithstanding any other provision of this Agreement, the provisions of this Article shall apply to offshore activities, except for a person who carries out those activities through a permanent establishment under the provisions of Article 5 or a fixed base under the provisions of Article 14. In case the provisions of this Article do not apply only the other provisions of the Agreement shall apply.

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and its subsoil and their natural resources, situated in one of the States.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period.

For the purpose of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises — when added together — exceed a period of 30 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in a twelve-month period;

b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purpose of paragraph

3, the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

a) any activities or any combination of activities mentioned in paragraph 4 of Article 5;

b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;

c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. A resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consist of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Finland on the items of income which may be taxed in Finland according to Article 7 or Article 14 in connection with paragraph 3 or paragraph 5 of this Article, or paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in subparagraph b) of paragraph 2 of Article 23.

Article 25

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establish-

ment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 5 of Article 11, or paragraph 5 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State and who is not a national of that State, to a pension plan that is recognised for tax purposes in the other Contracting State will be treated in the same way for tax purposes in that first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognised for tax purposes in that first-mentioned State, provided that

a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of the first-mentioned State; and

b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan

corresponds to a pension plan recognised for tax purposes by that State.

6. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement prescribe conditional rules concerning the application of the provisions of paragraph 5.

7. For the purpose of paragraph 5, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

8. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. It shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27

Exchange of Information

The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

Article 28

Assistance in Recovery

1. The Contracting States agree to lend each other assistance and support with a view to collection, in accordance with their respective laws and administrative practice, of the taxes to which this Agreement shall apply and of any increases, surcharges, overdue payments, interests and costs pertaining to the said taxes.

2. At the request of the applicant State the requested State shall recover tax claims of the first-mentioned State in accordance with the law and administrative practice for the recovery of its own tax claims. However, such claims do not enjoy any priority in the requested State and cannot be recovered by imprisonment for debt of the debtor. The requested State is not obliged to take any executory measures which are not provided for in the laws of the applicant State.

3. The provisions of paragraph 2 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the com-

petent authorities of the Contracting States, which are not contested. However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the applicant State, paragraph 2 shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities of the Contracting States, where the claim may no longer be contested.

4. The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate is limited to the value of the estate or the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

5. The requested State shall not be obliged to accede to the request:

a) if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty;

b) if and insofar as it considers the tax claim to be contrary to the provisions of this Agreement or of any other treaty to which both Contracting States are parties.

6. The request for administrative assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied by:

a) a declaration that the tax claim concerns a tax to which the Agreement applies and, subject to paragraph 3, is not or may not be contested;

b) an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State;

c) any other document required for recovery;

d) where appropriate, a certified copy confirming any related decision emanating from an administrative body or a public court.

7. The applicant State shall indicate the amount of the tax claim to be recovered in both the currency of the applicant State and the currency of the requested State. The rate of exchange to be used for the purpose of the preceding sentence is the latest rate recommended by the Central Bank of the applicant State. Any amount recovered by the requested State shall be transferred to the applicant State in the currency of the requested State. The transfer shall be effected within a period of three months from the date of the recovery.

8. At the request of the applicant State, the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures

of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement, insofar as that is permitted by the laws and administrative practice of the requested State.

9. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance by an instrument permitting enforcement in the requested State.

10. Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance in the recovery shall give particulars concerning that period.

11. Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 10, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.

12. The requested State may allow deferral of payment or payment by instalments, if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances; but it shall first inform the applicant State.

13. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement determine rules concerning minimum amounts of tax claims subject to a request for assistance and other provisions concerning the mode of application of this Article.

14. The Contracting States shall reciprocally waive any restitution of costs resulting from the respective assistance and support which they lend each other in applying this Agreement.

Article 29

Limitation of Articles 27 and 28

In no case shall the provisions of Articles 27 and 28 be construed so as to impose on one of the States the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 30

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Agreement an individual, who is a member of a diplomatic mission or consular post of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is submitted therein to the same obligation in respect of taxes on income and on capital as are residents of that State.

3. The Agreement shall not apply to international organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic mission or consular post of a third State, being present in a Contracting State, if they are not subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income or on capital as are residents of that State.

Article 31

Territorial Extension

1. This Agreement may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to either or both of the countries of the Netherlands Antilles or Aruba, if the country concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Agreement applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels.

2. Unless otherwise agreed, the termination of the Agreement shall not also terminate any extension of the Agreement to any country to which it has been extended under this Article.

Chapter VII

Final Provisions

Article 32

Entry Into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. The Agreement shall enter into force fifteen days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force;

b) in respect of taxes, other than those referred to in sub-paragraph a), for taxable periods beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force.

3. The Agreement between the Republic of Finland and the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, signed at Helsinki on 13 March 1970, (hereinafter referred to as "the 1970 Agreement") shall cease to have effect with

respect to taxes to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 2. The 1970 Agreement shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with the foregoing provision of this paragraph.

Article 33

Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given;

b) in respect of taxes, other than those referred to in sub-paragraph a), for taxable periods beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Helsinki this 28th day of December 1995, in the English language.

For the Government of the Republic of Finland:

Iiro Viinanen

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

B. de Bruyn Ouboter

PROTOCOL

At the signing of the Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Republic of Finland and the Kingdom of the Netherlands, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement.

I. Ad Article 2

It is understood that the term "taxes" does not include social insurance contributions.

II. Ad Articles 4 and 23

1. Where under the provisions of the Agreement a resident of the Netherlands is exempt or entitled to relief from Finnish tax, similar exemption or relief shall be applied to the undistributed estates of deceased persons insofar as one or more of the beneficiaries is a resident of the Netherlands.

2. Insofar as the income or the property of an undistributed estate of a deceased person under the provisions of the Agreement is subject to Finnish tax and accrues to a beneficiary who is a resident of the Netherlands, the Netherlands shall allow a deduction in conformity with sub-paragraph b) or c) of paragraph 2 of Article 23 of the Agreement.

III. Ad Articles 5, 6, 13 and 22

It is understood that exploration and exploitation rights of the sea bed and its sub-soil and their natural resources include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and sub-soil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State.

IV. Ad Articles 6, 13 and 22

Income from shares or other corporate rights in, other than dividends paid by, a residential-housing company referred to in

the Residential-Housing Companies Act of 17 May 1991 (No. 809 of 1991), or any other Finnish company similar in character, or gains derived from the alienation of, or capital represented by, such shares or rights may be taxed in the Contracting State in which the immovable property held by the company is situated.

V. Ad Article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be determined only on the basis of the remuneration which is attributable to the actual activity of the permanent establishment for such sales or business. Especially, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits of such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract which is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State where the permanent establishment is situated. The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

VI. Ad Article 10

Finnish tax law provides for the elimination of economic double taxation of profits derived by resident companies by entitling resident shareholders to a tax credit in respect of dividends paid by such companies equal to one-third of the dividends paid to the shareholders. Where, such dividends have not borne corporate income tax at an amount not less than one-third of the profits distributed, inter alia, as a result of foreign dividends derived by the distributing com-

pany and being exempt from that tax, the company is liable to a compensatory tax (täydennysvero; kompletteringsskatt) corresponding to the amount by which the above-mentioned amount exceeds the actually payable amount of corporate income tax. Notwithstanding this general rule, compensatory tax is not payable to the extent that the company for the tax year concerned re-distributes foreign dividends and the recipient of the dividends is a company resident in the Netherlands not directly or indirectly controlled by persons resident in Finland that has at the end of the same tax year directly owned not less than 25 per cent of the capital of the company paying the dividends.

VII. Ad Articles 10, 11 and 12

Where tax has been withheld at source in excess of the maximum amount of tax referred to in Articles 10, 11 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the Contracting State in which the tax has been withheld, within a period of five years after the expiration of the calendar year in which the tax has been withheld.

VIII. Ad Article 16

1. In the case of a company which is a resident of Finland, the expression "any other similar organ of a company" includes the supervisory board ("hallintoneuvosto", "förvaltningsråd") within the meaning of Finnish company law.

2. In the case of a company which is a resident of the Netherlands, the expression "member of the board of directors or any other similar organ of a company" includes a "bestuurder" or "commissaris" within the meaning of Netherlands company law.

IX. Ad Article 18

Where a person, who is a resident of a Contracting State on the date on which the Agreement comes into effect, continues after that date to derive a pension or other similar remuneration in consideration of past employment, or an annuity, referred to in paragraph 1 of Article 18, or a pension paid under the social insurance legislation of the other Contracting State, referred to in paragraph 3 of that Article, the right to which

existed before that date, such income shall be taxable only in the first-mentioned State.

X. Ad Article 20, paragraph 2

It is understood that the expression "remuneration constituting earnings necessary for his maintenance" means,

a) in the case of Finland, the amounts of exempted salary or wages derived by non-resident students or trainees and fixed from time to time by the National Board of Taxes ("verohallitus; skattestyrelsen") under the provisions of section 6, sub-section 2, of the Act on the Taxation of Nonresidents' Income and Capital of 11 August 1978 No. 627; (laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta; lag om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet), as amended from time to time without affecting the general principle thereof, or any other provisions which may be enacted after the date of signature of the Agreement being of a substantially similar character;

b) in the case of the Netherlands, an amount equal to twice the basic personal allowance ("basisaftrek") referred to in the Income Tax Act 1964 (Wet op de inkomstenbelasting 1964), as amended from time to time without affecting the general principle thereof, or any other provisions which may be enacted after the date of signature of the Agreement being of a substantially similar character.

XI. Ad Article 23

It is understood that for the computation of the reduction mentioned in subparagraph b) of paragraph 2 of Article 23, the items of capital referred to in paragraph 1 of Article 22 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts secured by mortgage on that capital, and the items of capital referred to in paragraph 2 of Article 22 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts pertaining to the permanent establishment or fixed base.

XII. Ad Article 26

If, in an Agreement for the avoidance of double taxation that is subsequently concluded between Finland and a third State

being a member of the Organisation for Economic Co-operation and Development, there are included provisions on arbitration, the Government of the Republic of Finland shall without undue delay inform the Government of the Kingdom of the Netherlands in writing through the diplomatic channel and shall enter into negotiations with the Government of the Kingdom of the Netherlands with a view to including such provisions in the Agreement signed today with the Netherlands.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Helsinki this 28th day of December 1995, in the English language.

For the Government of the Republic of Finland:

Iiro Viinanen

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

B. de Bruyn Ouboter

